

Jaký zatrackeraný blázný dovedou některý lidi ze sebe udělat. A ten reportér, co to napsal, ten to jistě všechno viděl na vlastní voči."

Strejda Jim si odkašlal, přidržel si noviny blízko k očím a začal pomalu, hlasitě číst:

„Scéna plná vzrušení, připomínající heroické dny roku devětačtyřicátého, se odehrála minulé noci v nočním podniku *Arkáda*. Jakýsi cizinec, jenž by docela dobře mohl patřit do oné ztřeštěně bezstarostné epochy a jenž měl veškeré znaky úspěšného zlatokopa »vyhazujícího si z kopytka«, se objevil u jednoho z hráčích stolů, doprovázen černošským vozatajem nesoucím dva těžké vaky plné zlaťáků. Za základnu pro své operace si vybral bank pro faraóna a začal sázet obrovské částky s tak očividnou bezstarostností, že jeho hra vyvolala u všech bezdeché vzrušení. Za malou chvíli vyhrál obnos porůznu odhadovaný na osmdesát až sto tisíc dolarů. Po sále se začaly šířit dohady, že je to předem smluvený pokus »rozbit bank« spíše než opilý vrtoch kovkopa ze Zípadu, oslněného nějakým úspěšným nálezem. Víru v tuto teorii úspěšně podporovala chladná nedbalost, ba úplná lhostejnost, s nimiž tento člověk přijímal své neobyčejné výhry. Tento pokus — jestliže šlo skutečně

o takový pokus — však skončil neúspěchem. Poté c desetkrát za sebou vyhrál, štěstí se obrátilo a náš nešťastný sázkař přišel nejen o celou svou výhru, ale i o částku, kterou původně do hry vložil — která se odhaduje zhruba na dvacet tisíc dolarů. Toto pozoruhodné klání sledoval zástup vzrušených hráčů, na něž však zapůsobila neobyčejná výše sázek méně než dokonalá chladnokrevnost a bezstarostnost tohoto cizince, jenž prý po skončení hry hodil bankéři zlatý dvacetidolar a s úsměvem odešel. Žádný z *habitués** tohoto podniku onoho muže neznal.

Tak teda,“ řekl strejda Jim, když rychle zadmollil francouzské substantivum v poslední větě, „viděls už někdy takový bohupustý bláznovství?“

Strejda Billy pozvedl zasněné oči od proudu, dosud nenávratně vylévajícího své zlato do zapadajícího slunce, a řekl s omluvným úsměvem: „Nikdy!“

A ani ve dnech rozkvětu a blahobytu, které posléze navštívily Velký pšeničný ranč „Fall a Foster“, nikdy svému parťákovi své tajemství neprozradil.

* *habitués* — (fr.) stálí hosté

OKRESNÍ KNIZOVNA
V TŘEBÍČI

OBSAH

Jak jsem se stal zlatokopem (MM)	(1)
Stísko Tábora kříkounů (AJS)	(6)
Jak přišel Ježíšek do Simpson Baru (AJS)	(11)
Sylvesterovo batole (MR)	(19)
Tři vyhnanci z Trinidadu (RN)	(27)
Dědictví z Kaštanové doliny (RN)	(33)
Co se stalo ve španělské hospodě (RN)	(45)
Vdova z údolí Santa Ana (RN)	(56)
Strejda Jim a strejda Billy (MR)	(65)

FRANCIS BRET HARTE • JAK JSEM SE STAL ZLATOKOPEM

Svazek č. 197

Ridí Hana Krubnerová

Z anglického originálu *The Works of Bret Harte*, vydaného nakladatelstvem McKinley, Stone and Mackenzie v New Yorku v letech 1893–1906, vybral Radoslav Nenadál. Přeložil Miloš Maixner, Radoslav Nenadál, Milan Rejl a A. J. Štátný. Ilustroval Jan Rybák. Obálku navrhl James Janiček. Graficky upravil Jan Hejda. Vydal jako svou 7269. publikaci Albatros nakladatelství pro děti a mládež v Praze roku 1986. Odpovědná redaktorka Jarmila Rosiková. Výtvarný redaktor Michal Kudělka. Technická redaktorka Jitka Pavlíková. Ze sazby písma Public výtiskárna Rudé právo, tiskárské závody, Praha, 11.49 AA [text 9,82. Ilustrace 1,67], 11,60 VA. Náklad 62 000 výtisků, 1. vydání, 13-673-86 14/64. Cena výtisku 7 Kčs
© Albatros, 1986 Anthology © Radoslav Nenadál, 1986 Translation © Radoslav Nenadál, Milan Rejl, A. J. Štátný, heirs, 1986, Illustrations © Jan Rybák, 1986